

Antwerpen, 25 november 2019

'Nieuwe ouders op komst!'
Brief van de bisschop voor de advent

Goede vrienden,

Twee jonge ouders laten mij een zwart-wit beeld zien. Geen foto maar een echografie. De eerste beelden van hun kindje, na amper twaalf weken zwangerschap. Tussen vele tinten grijs en zwart kan ik met enige hulp menselijke vormen onderscheiden. Voor beide ouders is het heel duidelijk: dit is ons kindje! Hun fierheid kan niet op. Ze laten de foto graag rondgaan in de familie. Met de nodige aanwijzingen en uitleg. Er is zo weinig gebeurd en toch zo veel! Er is een nieuwe mens op komst, nog ongezien en zonder naam. En vooral: er zijn twee nieuwe ouders op komst! Nu al zijn ze zichtbaar veranderd: aandachtiger, voorzichtiger, gelukkiger. En wij met hen!

Alles wat met kinderen te maken heeft, gaat op de eerste plaats over hun ouders. Hoeveel kinderen jaarlijks geboren worden, gaat over de kinderwens van hun ouders. Welke huidskleur kinderen hebben of welke taal ze spreken, gaat over de afstamming van hun ouders. Welke kinderen veel kansen krijgen en welke kinderen weinig, gaat over de mogelijkheden van hun ouders. Welke kinderen zich geborgen voelen en welke kinderen onzeker, gaat over de levensloop van hun ouders. Welke kinderen vrienden kunnen maken of wat ze met hun vrienden kunnen doen, gaat over het sociale netwerk van hun ouders. Zeg iets over kinderen en je spreekt over hun ouders.

Toch zijn kinderen niet zomaar 'van' hun ouders of 'van' de samenleving. Vanaf de eerste echografie weten we: hier is een nieuwe en andere mens op komst. Een jongen of een meisje. Even uniek als slechts één mens kan zijn. Bestemd om zijn of haar eigen levensweg af te leggen. Een kind dat appelleert aan onze verantwoordelijkheid en solidariteit. Hoe pijnlijk is het wanneer ouders nog tijdens – of vlak na – de zwangerschap een kindje verliezen. Hoeveel energie besteden artsen en verpleegkundigen niet aan prenatale geneeskunde. De recente roep om de termijn voor een abortus in ons land op te trekken van 12 naar 18 weken, komt erg onwezenlijk over. Een kind moet niet wachten op zijn geboorte om drager te zijn van mensenrechten. Het draagt die rechten voor zich uit. Het spreekt ons erop aan. En hopelijk niet tevergeefs.

Stilaan kijken we uit naar Kerstmis. De advent komt eraan, voor vier weken. Over wie gaat de advent? Niet zozeer over het kind dat met Kerstmis geboren zal worden. Zijn geboortefeest komt nog. Het is nog veilig geborgen in de moederschoot. Geduld dus. Advent gaat vooral over wie dit kind verwachten en beschutten. Over wie hoopvol en blij naar hem uitzien. Welk netwerk is zich rond het komende kind aan het vormen? Wie staat er klaar om straks een handje toe te steken? Of wie zal straks de deur dicht houden

en beide ouders wandelen sturen? 'Ouderschap' is niet weggelegd enkel voor juridische of biologische ouders. Het is weggelegd voor heel de samenleving. Hoe kunnen ouders naar een kind verlangen als niet heel de samenleving hen daarin steunt, door dik en dun, zonder dubbelzinnigheid. Hoeveel 'ouderschap' willen wij in onze samenleving samen opnemen?

Nieuwe ouders op komst!': die boodschap gaat de kersttijd vooraf. Maria en Jozef mogen al in de kerststal. Ik wens je een gezegende adventstijd, met een vriendelijke groet aan alle toekomstige ouders!

A handwritten signature in black ink that reads "Jozef Bony". The signature is written in a cursive style with a small cross at the beginning.

Bisschop van Antwerpen